

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní
JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. K.**
právně zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 16.2.2017,
č.j. KrÚ 14612/2017/ODSH/11,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 14. 9. 2016, č.j. MUPC 15345/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje.

provozu“), pro porušení ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, čehož se měl žalobce dopustit tím, že dne 26. 7. 2016 okolo 10:21 hod., na pozemní komunikaci ul. Veselská (poblíž domu čp. 79) řídil osobní motorové automobil tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. vozidla XXX XXXX, přičemž jako řidič uvedeného motorového vozidla překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 11 km/h, když hlídkou městské policie byla naměřena rychlost vozidla 61 km/h (po odečtu přípustné odchylky měření). Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, v souladu s § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), uložena pokuta ve výši 1 500,- Kč a dále podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, byla žalobci uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1 000,- Kč.

2. Žalobce předně vznesl pochybnosti o přesnosti provedeného měření rychlosti vozidla, když namítal, že záměrný kříž není umístěn zcela na vozidle, k čemuž přiložil fotografii vozidla s umístěným záměrným křížem ve středu spodní přední části vozidla. Dle žalobce má být záměrný kříž na vozidle i při měření na dálku, odkazuje na použití funkce zoom u rychloměru. V této souvislosti se žalobce dovolává k žalobě přiloženého vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“), podle kterého by mělo být v takovém případě, byť bylo změřeno správně, řízení o přestupku zastaveno. Žalobce dále tvrdí, že měření nebylo provedeno ze stativu, nýbrž z ruky na vzdálenost 105,2 m, přičemž v průběhu měření došlo k posunu měřicího bodu po ploše vozidla. Žalobce zdůraznil, že v zahraničí byla přesnost laserových rychloměrů podrobena kritice, BBC o této problematice natočila dokument, který je dostupný na YouTube. Žalobce navrhoval provést důkaz znaleckým posudkem k otázce, zda nedošlo k posunu měřicího bodu a tím k tzv. slip efektu s tím, že v rámci znaleckého zkoumání by mohly být zopakovány testy provedené redaktory BBC. S odkazem na uvedené výsledky testů odmítá názor správních orgánů, že k chybě měření nemůže u laserového rychloměru dojít, pokud byl výsledek měření zobrazen.
3. Dále žalobce namítá, že jeho vozidlo nebylo změřeno u domu čp. 79, neboť tento údaj se dle GPS vztahoval ke stanovišti rychloměru, tedy má za to, že vozidlo bylo změřeno u domu čp. 98, tedy necelých 150 m za začátkem zástavby, přičemž dále namítá, že při vjezdu do obce zde nebyla umístěna dopravní značka „*Začátek obce*“, tudíž žalobce začal zpomalovat vozidlo, až když si dle charakteru zástavby uvědomil, že se jedná o obec. I pro případ, že by snad žalobce dopravní značku přehlédl, tvrdí, že dle www.mapy.cz a dle www.maps.google.com, čímž navrhoval provést důkaz, je značka zakryta vegetací, viditelná je na 30 m, a namítá, že se jednalo o rovný a přehledný úsek, tedy že jeho překročení rychlosti je třeba posuzovat jako marginální. Žalobce odkázal na „*Zásady dopravního značení na pozemních komunikacích Centra dopravního výzkumu*“ a požadoval provedení tohoto důkazu. Žalobce tak má za to, že pokud jel rychlostí 61 km/h, pak mu to k uvedeným okolnostem nelze klást za vinu. Dále žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně nezdůvodnil uvedení konkrétní odchylky měřicího zařízení.
4. Žalobce namítá projednání a rozhodnutí přestupku bez jeho účasti na ústním jednání, ačkoliv se z jednání jeho zmocněnec telefonicky omluvil (následně potvrzeno e-mailem) a byla mu sdělena akceptace učiněné omluvy. Žalobce si je vědom toho, že o akceptaci omluvy není ve správním spise žádný důkaz, má za to, že se jedná o procesní „*faul*“ správního orgánu prvního stupně.

5. Žalobce odmítá zaviněné jednání a tvrdí, že závěr správního orgánu je v tomto ohledu nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje konkrétní úvahy o formě a míře zavinění žalobce. Žalobce namítá rovněž nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek úvah ve vztahu k materiální stránce údajného přestupku, žalobce trvá na tom, že se jednalo o dokonale přehledný úsek na začátku zástavby obce za dokonalých podmínek a tedy o zanedbatelnou závažnost jednání, jehož trestání považuje za aplikaci práva *ultra vires*.
6. Žalobce rovněž zpochybnil oprávněnost provedeného měření, neboť dle něj nebylo prokázáno, že měření bylo provedeno v termínu stanoveném dle veřejnoprávní smlouvy obcí Valy a dále, že strážníci obecní policie měli k měření písemné zmocnění od obce Valy v souladu s veřejnoprávní smlouvou a v souladu s § 3a odst. 4 zák. č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“). Stanovisko Policie ČR pro rok 2016 považuje za vadné, neboť tvrdí, že není podepsáno k tomu oprávněnou osobou, tedy vedoucím služebním funkcionářem, případně tímto vedoucím služebním funkcionářem k tomu osobou pověřenou.
7. Žalobce navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, přičemž setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak uvedeno v žalovaném rozhodnutí a v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
9. Z oznámení podezření z přestupku sepsaného dne 26. 7. 2016 Městskou policií Přelouč na místě samém se podává, že u domu čp. 79, ulice Veselská v obci Valy byla změřena rychlost vozidla reg. zn. XXX XXXX dne 26. 7. 2016 okolo 10:21 hodin, a to rychlost 61 km/h (po odečtení přípustné odchylky měření), přičemž jako řidič vozidla byl identifikován žalobce, který se zaviněním přestupku nesouhlasil, avšak neuvedl k věci žádné okolnosti. Dle oznámení přestupku č.j. MP/415Y/16 ze dne 26. 7. 2016 se žalobce k přestupku odmítl vyjádřit, k záměně řidiče nemohlo dojít, neboť vozidlo bylo po celou dobu od změření do jeho zastavení hlídkou městské policie v dohledu této hlídky. Měření provedl strážník J. P. pomocí rychloměru LTI20/20TruCAM č. TC002958. Na fotografické dokumentaci (trojsnímek - výstup z měřicího zařízení), která je součástí oznámení přestupku č.j. MP/415Y/16 ze dne 26. 7. 2016, je zachyceno uvedené vozidlo a změřená rychlost (64 km/h), střed záměrného kříže se nachází ve středu přední spodní části vozidla. Z detailu fotografie je rovněž zjevná shoda tovární a reg. zn. vozidla, tedy jedná se o shora uvedené vozidlo žalobce. Dále je tovární a reg. zn. vozidla řádně uvedena v textu pod fotografií z měření. Z fotografie se záměrným křížem je zcela nepochybné, že se na úrovni uvedeného vozidla žalobce ve druhém jízdním pruhu nenacházelo jiné vozidlo. Z předloženého videozáznamu na CD o průběhu měření je zcela zjevné, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce, přičemž v době měření se na úrovni měřeného vozidla jiné vozidlo nenacházelo.
10. Ve správním spise je založen ověřovací list použitého měřicího zařízení LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC002958, tedy jedná se o rychloměr, který byl použit k měření, přičemž platnost ověření daného rychloměru končila dne 30. 11. 2016, tedy měření provedeno dne 26. 7. 2016 bylo provedeno za platnosti provedeného ověření rychloměru. Dále je ve správním spise založeno osvědčení strážníka Městské policie Přelouč, J. P., který provedl měření, o tom, že je oprávněn provádět měření laserovým měřičem rychlosti LTI 20/20 TruCAM. Městská policie Přelouč byla v daném úseku oprávněna k provádění

měření rychlosti vozidel, což bylo ve správním řízení prokázáno stanoviskem územního odboru PČR Pardubice ze dne 15. 12. 2015 vydaným podle § 79a zákona o silničním provozu. Podle tohoto stanoviska má měřený úsek končit vždy minimálně 30 m před dopravními značkami IS 12a-b. Výslovně je zde uvedena obec Valy, ulice Veselská. Provádění měření v daných úsecích je dle textu stanoviska podmíněno uzavřením veřejnoprávní smlouvy s dotčenou obcí, nejedná-li se o katastr obce s působností Městské policie Přelouč. Pod tímto stanoviskem je uvedeno označení „*pplk. Mgr. M. D. v. r., vedoucí územního odboru Pardubice.*“ Dále je ve správním spise založena veřejnoprávní smlouva č. 6/2009/VPS uzavřená dne 25. 9. 2009 mezi obcí Valy a městem Přelouč, jejímž předmětem bylo provádění měření rychlosti vozidel Městskou policií Přelouč na území obce Valy. Podle čl. 2 bod 1 této smlouvy se městská policie zavazuje provádět měření rychlosti vozidel v termínech přibližně stanovených obcí vždy na začátku kalendářního roku nejpozději do 31. 1. Podle čl. 2 bod 2 smlouvy konkrétní strážníky dvouletného hlídky určí velitel městské policie, případně jeho zástupce. Podle čl. 2 bod 4 této smlouvy může starosta obce případně jím pověřená osoba dohodnout s velitelem městské policie nebo případně s jeho zástupcem dohodnout mimořádná měření dle potřeb obce. Podle čl. 5 této smlouvy se obec zavázala vydat určeným strážníkům písemné zmocnění, kterým se budou prokazovat a které jsou povinni mít u sebe při výkonu silničních kontrol podle § 3a odst. 4 zákona o obecní policii.

11. Dle výpisu z evidenční karty řidiče je zřejmé, že žalobce se kde ni 2. 8. 2016 dopustil dalších třech přestupků v dopravě, z toho dva přestupky spáchal překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci a mimo obec. Ve správním spise je založen rovněž výtisk mapy (dva listy, zdroj: <https://mapy.cz>) se zakreslením situačního náčrtku z místa měření, kde je zobrazeno stanoviště policejní hlídky a směr jízdy vozidla a dále úsek měření s uvedením vzdálenosti cca 250 m od začátku obce. Dále je ve správním spise založena část uživatelského manuálu použitého rychloměru, kde je v části „*Chybové kódy*“ uvedeno: „*Funkčnost systému TruCAM je zajišťována pomocí různých algoritmů, které zajišťují, aby nebylo možné zobrazit špatnou hodnotu naměřené rychlosti. Kontrolní mechanismy zajišťují, že pokud TruCAM ukončí měření bez chybového hlášení, je hodnota naměřené rychlosti správná. Než se zobrazí naměřená rychlost, systém provede cyklus několika měření, aby vyloučil statisticky významnou chybu a potvrdil tak správnost naměřené hodnoty. Proto vyhodnotí-li kontrolní mechanismus, že měření by nemuselo být správné (např. nenadálá překážka v trase paprsku, pohnutí ruky s TruCAMem atd.) objeví se chybové hlášení.*“ Tedy z uvedeného textu je jednoznačné, že použitý laserový rychloměr je určen k měření „z ruky“ a že změřil rychlost vozidla správně, neboť systém ukončil měření s uvedením naměřené hodnoty bez chybového hlášení, tudíž se jedná o důkaz použitelný ve správním řízení o přestupku žalobce.
12. Žalobci bylo sdělení o zahájení řízení ve věci přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 1. 9. 2016 doručeno dne 5. 8. 2016. Dne 31. 8. 2016 byla správnímu orgánu prvního stupně na el. podatelnu (el. podání bylo vyhodnoceno jako podání s neplatným podpisem) doručena plná moc žalobce, kterou udělil svému zmocněnci Ing. M. J. Dne 1. 9. 2016 se v nepřítomnosti řádně předvolaného žalobce a rovněž v nepřítomnosti jeho zmocněnce Ing. M. J. konalo ústního jednání. Při ústním jednání byly jako důkazy provedeny listiny shora specifikované včetně fotografií a dále byl proveden důkaz zhlédnutím CD, které obsahovalo ověřovací list měřícího zařízení, stanovisko územního odboru PČR Pardubice k měřeným úsekům, osvědčení obsluhy o proškolení, veřejnosprávní smlouvu (vše založeno ve správním spise již v listinné podobě) a zejména videozáznam o průběhu jízdy a

změření vozidla žalobce. V protokolu o ústním jednání ze dne 1. 9. 2016 je údaj o tom, že zmocněnec žalobce dne 31. 8. 2016 telefonicky kontaktoval správní orgán prvního stupně s tím, že se nemůže dostavit a že požádal o přeložení ústního jednání na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin, žádné důvody zde však uvedeny nejsou.

13. Dne 2. 9. 2016 se dostavil k nahlédnutí do spisu zmocněnec žalobce, Ing. M. J., což mu bylo umožněno, a byly mu předány kopie listin obsažených ve spise a rovněž kopie CD, jak je doloženo úředním záznamem z téhož dne. Dále je ve správním spise založena e-mailová zpráva doručená správnímu orgánu prvního stupně dne 2. 9. 2016 s předmětem „Žádost o změnu termínu“, v níž zmocněnec žalobce Ing. M. J. sděluje, že zasílá již jednou zaslanou zprávu, kterou žádal správní orgán prvního stupně o stanovení nového termínu ústního jednání a v níž odkazuje na předchozí telefonický rozhovor neurčitěho data. Přílohou této zprávy ze dne 2. 9. 2016 je plná moc a kopie údajně odeslaného e-mailu ze dne 31. 8. 2016 v 12:53 hodin na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně, v němž jmenovaný zmocněnec žádá o stanovení nového termínu jednání na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin, a aniž by uvedl důvod svojí žádosti, odkazuje na blíže nespecifikovaný telefonický rozhovor. Další ústní jednání se ve věci již nekonalo.
14. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 14. 9. 2016 č.j. MUPC 15345/2016 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 11 km/h, podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, jak již specifikováno shora. Správní orgán prvního stupně odůvodnil vydané rozhodnutí zejména okolnostmi zjištěnými z fotodokumentace, tedy z výstupu z měřicího zařízení, a rovněž z videozáznamu o průběhu měření, když zdůraznil, že záměrný kříž je správně umístěn na čelní straně měřeného vozidla a že měření bylo provedeno k tomu proškoleným policistou za použití kalibrovaného rychloměru. Pokud šlo o žádost o změnu termínu nařízeného ústního jednání, správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že dne 31. 8. 2016 v 12:42 hodin „*patrně*“ zmocněnec žalobce telefonicky kontaktoval pracovníka správního orgánu prvního stupně s tím, že se nemůže dostavit a navrhl proto přeložení na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin, kdy by se dostavil, seznámil se se spisovým materiálem a pořídil by si jeho kopii. Správní orgán prvního stupně vyhodnotil telefonickou omluvu jako nenáležitou a nedůvodnou, a proto ji nepřijal. Zdůraznil, že osobní a soukromé aktivity nemohou být řádným důvodem omluvy z jednání a dále, že plná moc byla zmocněnci udělena již dne 9. 8. 2016, tedy zmocněnec měl povědomí o nařízeném ústním jednání. Správní orgán prvního stupně se ve svém rozhodnutí vypořádal rovněž s otázkou objektu, subjektu, objektivní a subjektivní stránky přestupku, přičemž ve vztahu k výši ukládané sankce i přes spáchání přestupku žalobcem dne 19. 4. 2016 překročením nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec uložil pokutu na samé spodní hranici (zákoně rozpětí od 1 500 Kč do 2 500 Kč), aby plnila především roli preventivně výchovnou.
15. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketním odvoláním, které nedoplňl ani přes výzvu správního orgánu učiněnou podle § 37, § 82 odst. 2 správního řádu, která byla zmocněnci žalobce dne 21. 10. 2016 řádně doručena do jeho datové schránky. Žalovaný jako odvolací správní orgán naříkané rozhodnutí přezkoumal a jak bylo již uvedeno, podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Žalovaný přitom zdůraznil, že přestupek je řádně zadokumentován a prokázán, k e-mailu zmocněnce žalobce pak doplnil, že žádný předchozí e-mail s omluvou z ústního

jednání ze dne 31. 8. 2016 správní orgán prvního stupně neobdržel, přičemž i kdyby takový e-mail obdržel, nelze ho posoudit jako řádnou omluvu, neboť neobsahuje žádné důvody, pro které se zmocněnec žalobce nemohl odstavit k nařízenému ústnímu jednání. Žalovaný odkázal v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č.j. 6 As 25/2013-23 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle kterého stíhá obviněného z přestupku vedle povinnosti tvrzení rovněž povinnost důkazní.

16. Žalobce následně napadl uvedené rozhodnutí žalovaného u nadepsaného krajského soudu žalobou ze dne 17. 4. 2017, přičemž krajský soud o věci poprvé rozhodl dne 6. 12. 2017 rozsudkem č.j. 61 A 5/2017 - 78. Tento rozsudek napadl žalobce kasační stížností, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 2. 5. 2018, č.j. 1 As 20/2018 - 34, kterým zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rozsudku NSS uvedl, že krajský soud nepostupoval správně, když neuznal omluvu zástupce žalobce z jednání před soudem, které se konalo dne 6. 12. 2017, jako adekvátní důvod pro odročení jednání. V dané věci krajský soud nařídil jednání na den 6. 12. 2017, přičemž předvolání k tomuto jednání bylo právnímu zástupce žalobce doručeno dne 18. 8. 2017, tedy přibližně tři a půl měsíce před konáním ústního jednání. Nicméně právní zástupce žalobce si následně dne 5. 9. 2017 objednal „*Silvestrovský relaxační pobyt*“, což osvědčil předloženou e-mailovou korespondencí s rekreačním zařízením, když požádal krajský soud teprve dne 11. 11. 2017 o odročení jednání. Dne 16. 11. 2017 byl právnímu zástupci žalobce doručen přípis krajského soudu, v němž byl informován o tom, že jednání nařízené na den 6. 12. 2017 nebude k jeho žádosti odročeno. Dne 5. 12. 2017 v 23:55 hodin doručil právní zástupce žalobce krajskému soudu další doklady od provozovatele rekreačního zařízení. Krajský soud provedl dne 6. 12. 2017 jednání bez přítomnosti žalobce a jeho právního zástupce, neboť uzavřel, se jedná o soukromou záležitost právního zástupce žalobce, který byl vyrozuměn o tom, že žádosti o odročení nebude vyhověno a neuvedl přitom žádnou okolnost, která mu brání v tom, aby substitucí pověřil jiného mimopražského advokáta. Nejvyšší správní soud však vyhodnotil postup krajského soudu jako nesprávný.
17. Krajský soud proto nařídil ve věci nové jednání na den 12. 9. 2018, k němuž se na základě substituční plné moci dostavil advokátní koncipient Mgr. T. B. a následně na den 21. 11. 2018, k němuž se dostavil právní zástupce žalobce Mgr. Václav Voříšek. Při jednání soudu dne 12. 9. 2018 zástupce žalobce podrobně zopakoval žalobní námitky, tedy uvedl, že nebyla dobře viditelná dopravní značka označující začátek obce, resp. že byla viditelná pouze na 30 m, k čemuž odkázal na zdroj mapy.cz. (předloženo k žalobě - 2 fotografie), neví však, ke kterému datu byla mapa pořízena. Z uvedeného dovozuje pochybnosti o zavinění žalobce. Dále tvrdil, že „*mohlo*“ dojít ke slip efektu, měl za to, že toto je prokázáno obrazovou přílohou předloženou žalobcem k žalobě (zachycení záměrného kříže na vozidle žalobce - 5 fotografií, vždy záměrný kříž umístěn na spodní části čelní strany vozidla). Namítl porušení práva na spravedlivý proces, neboť nebyl veden řádně správní spis, když v něm není obsažen úřední záznam o telefonickém rozhovoru s pracovníkem správního orgánu prvního stupně, odkázal přitom na rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2013, č.j. 6 As 81/2013-56, podle kterého není-li spis veden řádně, nemůže jít taková okolnost k tíži účastníka řízení. Tato žalobní námitka byla uplatněna prvně až při jednání soudu dne 12. 9. 2018. Žalovaný k tomu uvedl, že mapy.cz byl naposledy aktualizován k datu 9. 9. 2013, přičemž žalobce byl povinen dodržet nejvyšší dovolenou rychlost i na základě charakteru zástavby v obci, jak vyplývá z judikatury NSS. K telefonátu pak uvedl, že zmocněnec žalobce neuvedl důvod omluvy ani dne 2. 9. 2016, kdy se dostavil k prostudování správního spisu. Ke slip efektu nedošlo, neboť měření nebylo prováděno

z boku. Zástupce žalobce ještě k argumentaci ohledně proškolení strážníků městské policie uvedl, že rovněž řidič je řádně proškolen, tudíž by se dle této argumentace nemohl dopouštět přestupků. K návrhu žalovaného bylo jednání odročeno s tím, že bylo žalovanému uloženo předložit seznam doručených podání na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně dne 31. 8. 2016 včetně organizačních předpisů, na jejichž základě byl seznam opatřen.

18. Dne 21. 11. 2018 se konalo další ústní jednání ve věci, při kterém byl proveden důkaz seznamem doručených elektronických podání na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně dne 31. 8. 2016, kdy bylo tímto prokázáno, že dne 31. 8. 2016 bylo doručeno podání od zmocněnce žalobce Ing. M. J., přičemž text el. podání se shoduje s kopií, kterou doručil zmocněnec žalobce správnímu orgánu prvního stupně dne 2. 9. 2018. Tedy bylo prokázáno a strany toto označily při jednání soudu za nesporné, že dne 31. 8. 2016 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno el. podání, jak specifikováno již shora, které obsahovalo odkaz na telefonát blíže neurčený a žádost o odročení ústního jednání na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin bez uvedení jakéhokoliv důvodu. Dokazování organizačními předpisy správního orgánu prvního stupně již nebylo pro nadbytečnost prováděno. Právní zástupce žalobce navrhl provedení dokazování výsledkem zmocněnce Ing. M. J., jímž měla být prokázána důležitost omluvy z ústního jednání. Dále tvrdil, že jmenovaný nebyl při telefonátu poučen o nedostatečnosti omluvy. Dále uvedl, že „netvrdí a současně ani nevylučuje, že byly správnímu orgánu prvního stupně doručeny další písemnosti.“ Právní zástupce žalobce má za to, že prokázaná absence doručené el. zprávy zpochybnila celé správní řízení. Krajský soud žalobcem navrhované důkazy neprovedl, neboť je považoval za nadbytečné. Jednalo se zejména o výtisky z mapových podkladů, jejichž aktuálnost nebyl žalobce schopen doložit, nevyvrátil zjištění žalovaného o poslední aktualizaci k datu 9. 9. 2013. Dále se jednalo o fotografie záměrného kříže, které jsou v dostatečném množství obsaženy ve správním spise, o vyjádření ČMI, které se vztahovalo k jiné věci, o znalecký posudek, který měl prokázat, zda mohlo dojít ke slip efektu a o „Zásady dopravního značení na pozemních komunikacích Centra dopravního výzkumu“. Krajský soud veškeré důkazní návrhy žalobce vyhodnotil jako nadbytečné, neboť považuje důkazní materiál obsažený ve správním spise za plně dostačující ve vztahu k průběhu skutkového děje. Ve vztahu k údajné žádosti o odročení ústního jednání bylo dokazování dostatečně doplněno. Žalobce ani jeho zmocněnec ani jeho právní zástupce do doby druhého jednání soudu dne 21. 11. 2018 ani při tomto jednání neprokázali, ale ani netvrdili, žádnou okolnost, která měla zmocněnci žalobce bránit v účasti na ústním jednání dne 1. 9. 2016. Navrhovaný výslech zmocněnce žalobce za této situace vyhodnotil krajský soud jako zcela účelový.
19. Krajský soud se po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí co do zjištění skutkového stavu věci a co do právního názoru na něj plně ztotožňuje s žalovaným rozhodnutím a na toto odkazuje. Smyslem soudního přezkumu totiž není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody s názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, jak již setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130). K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznámá, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č.j. 7 As 126/2013-19).

20. Na nezbytný rozsah zjišťování skutkového stavu správním orgánem je přitom třeba aplikovat v tomto ohledu klíčové ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývají ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (zásady zákonnosti).
21. Pokud jde o zpochybnění použitelnosti a průkaznosti důkazů prokazujících naměřenou rychlost vozidla žalobce, pak krajský soud uzavřel, že nemohlo dojít ke změření jiného vozidla. Změření právě vozidla žalobce je prokázáno videozáznamem a fotodokumentací, změřená rychlost je prokázána záznamem rychlosti na výstupu z měřicího zařízení, kde je jednoznačně na vozidle žalobce na středu jeho spodní přední části umístěn záměrný kříž. Nadto lze podpůrně odkázat na text úředního záznamu Policie ČR ze dne 26. 7. 2016, podle kterého byla záměna vozidla vyloučena, neboť vozidlo bylo po celou dobu až do změření v přímém dohledu zasahujících strážníků městské policie. Měření bylo provedeno proškoleným strážníkem za použití ověřeného rychloměru laserového typu LTI 20/20 TruCAM, jehož ověřovací list je založen ve správním spise. K povaze ověřovacího listu se již mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, například v rozsudku ze dne 18. 9. 2018, č.j. 7 As 293/2018-19, ve kterém uvádí: *„Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 9/2013 - 35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016 - 77). Ostatně i z další judikatury vyplývá, že za dostačující podklad lze považovat ověřovací list vydaný metrologickým ústavem a osvědčení zasahujících policistů pro užívání měřicího zařízení (srov. např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016 - 77, ze dne 24. 4. 2008, č. j. 7 As 39/2007 - 66, ze dne 21. 9. 2015, č. j. 1 As 79/2015 - 56 atp.).“* Krajský soud má tak tímto za dostatečně prokázanou správnou funkčnost měřicího zařízení. Navíc jak je již uvedeno shora, dle uživatelského manuálu tohoto laserového rychloměru v případě chyby měření přístroj měření nedokončí či vyhotoví chybové hlášení. K tomu lze odkázat přiměřeně na rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č.j. 3As 82/2012-27, dále např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č.j. 1As 83/2013-60, nebo lze konkrétně citovat z rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 - 42, kde NSS uvedl, že *„pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení Ramer 10 C: Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51) *Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“* V dané věci byla hodnota měření řádně zaznamenána. Průběh měření je zachycen na videozáznamu, nadto žalobce žádné okolnosti zpochybňující měření, ani tvrzení o špatné viditelnosti dopravní značky označující začátek obce, přímo na místě samém neuvedl. Stežejní důkaz, kterým je výstup z měření (obsahující fotodokumentaci s uvedením rychlosti), nebyl zpochybněn, záměrný kříž se nachází v přední spodní části vozidla. Krajský soud nenalézá žádný rozumný důvod pro pochybnosti o správnosti měření, proti zasahujícím strážníkům nebyly uplatněny žádné konkrétní, ale ani obecné námitky, z nichž by se dalo dovodit, že by snad zasahující strážníci měli na výsledku řízení jakýkoliv zájem, proto je třeba vycházet z toho, že služební povinnost vykonávali tak, aby při zásahu nepřekročili míru nezbytnou k dosažení

účelu sledovaného zákonem nebo služebním úkonem, jak se uvádí v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4As 19/2007-114 ze dne 27. 9. 2007. Nadto bylo měření provedeno k tomu proškoleným strážníkem městské policie, na schváleném úseku PČR a v souladu s uzavřenou veřejnoprávní smlouvou, jak již uvedeno shora.

22. K námitkám žalobce, že nebylo v řízení prokázáno, že by strážníci měli písemné zmocnění k měření rychlosti od obce Valy nebo že bylo měřeno v termínu schváleném obcí Valy, soud uvádí, že takové námitky žalobce jsou rázu čistě účelového a nejsou žalobcem nijak podloženy. Jak vyplývá z uzavřené veřejnoprávní smlouvy, konkrétní strážníky pro měření určuje velitel městské policie, ne písemné oprávnění udělené obcí. Písemné oprávnění slouží k prokázání oprávnění strážníků na místě samém při provádění silniční kontroly. Žalobce však netvrdil, ani to z oznámení přestupku nevyplývá, že by po strážnících takové pověření požadoval. V průběhu řízení o přestupku je pak oprávnění městské policie prokázáno právě shora uvedenou veřejnoprávní smlouvou a stanoviskem Policie ČR. K žalobcem namítanému termínu měření krajský soud pouze uvádí, že v uzavřené veřejnoprávní smlouvě je pouze stanoveno, že termíny měření rychlosti vozidel přibližně stanoví obec, přičemž ovšem starosta obce může domluvit i mimořádné silniční kontroly k čemuž není stanovena písemná forma. Toto ustanovení veřejnoprávní smlouvy je přitom projevem samosprávy obce, nikoliv projevem domnělého práva řidiče. Řidič měl možnost požadovat prokázání oprávnění na místě samém, jak již uvedeno, to však neučinil, nemůže tedy nyní dovozovat, že konkrétní strážníci tímto oprávněním od obce Valy nedisponovali. Jedná se pouze o spekulativní tvrzení žalobce ničím nepodložené za situace, kdy oprávnění Městské policie Přelouč k měření na daném úseku bylo prokázáno stanoviskem územního odboru Policie ČR Pardubice, pod nímž je zcela správně uveden vedoucí služební funkcionář tohoto územního odboru. Dle krajského soudu bylo proto stanovisko vydáno oprávněnou úřední osobou, nesdílí námitku žalobce o neplatnosti či nepřezkoumatelnosti stanoviska. Nadto s ohledem na blanketní odvolání, které žalobce, zastoupen zmocněncem Ing. M. J., který má zkušenosti se zastupováním v přestupkových řízeních, jak je krajskému soudu známo z jeho rozhodovací činnosti (např. ve věci sp. zn. 52 A 64/2017), po řádném poučení nedoplnil, nelze po žalovaném ani rozumně požadovat, aby domýšlel za žalobce všechny jeho možné námitky a doplňoval dostatečný spisový materiál ve vztahu k oprávněnosti úseků měření (stanovisko Policie ČR a veřejnoprávní smlouva) o další důkazy, jako např. zcela konkrétní oprávnění dotčených strážníků pro měření v daný den a čas. Takové pojetí důkazní povinnosti správního orgánu jde nad rámec jeho povinnosti dokazovat skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). S takto zjištěným stavem musí být seznámen účastník správního řízení, který má možnost vyjádřit důvodné pochybnosti a dosáhnout tak zjištění stavu, který je již z jeho hlediska dostatečný pro vydání rozhodnutí. Pokud by správní orgán vyslovené pochybnosti neodstranil, pak by zjevně porušil povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Je však nereálné stanovit správnímu orgánu povinnost zjistit a popsat stav věci tak, aby rozhodnutí obsahovalo odpovědi na všechny případné a nevyslovené otázky či subjektivní pochybnosti spekulativního charakteru (viz usnesení NSS ze dne 3. 3. 2016, č.j. 10 As 24/2015 – 58, bod 34).
23. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2017, č.j. 7 As 308/2016 - 80 [17]: *Druhý okruh námitek směřuje ke zjištěnému skutkovému stavu. Stěžovatel v kasační stížnosti vznáší ve snaze zpochybnit skutkový stav zjištěný správním orgánem I. stupně celou řadu námitek. Ještě než Nejvyšší správní soud přistoupí k jejich jednotlivému posouzení, považuje za vhodné nastínit východiska tohoto přezkumu. Rozšířený senát Nejvyššího správního*

soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS, uvedl, že „[o]bviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy [...]. Využije-li však obviněný ze spáchání přestupku svého práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného ‚domyslel‘ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal.“ Stěžovatel ani jeho zmocněnec se k ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně nedostavili a nevyužili ani možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Zmocněnec sice připojil několik námitek ke své, správním orgánem I. stupně neakceptované, omluvě z jednání, avšak stěžovatel následně podal pouze blanketní odvolání a ani po výzvě jej nedoplnil. Lze proto říci, že stěžovatel byl ve správním řízení veskrze pasivní. Jakkoliv je takový postup jeho právem a nemůže mu být kladen k tíži, je stejně tak nutné tuto skutečnost reflektovat při přezkumu rozhodnutí správních orgánů. Správní orgány v projednávaném případě provedly výsledek zasahujících policistů jako svědků a vyšly z fotografické dokumentace a ověřovacího listu k měřicímu zařízení. Tyto důkazy osvědčily bez pochyb jak existenci dopravního značení, tak správnost měření rychlosti stěžovatelova vozidla. V průběhu správního řízení tak nevyšlo najevo nic, co by vyvolávalo důvodné pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu. Jak tedy Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře, jednalo se „o situaci, kdy již v samotném správním řízení správní orgány opatří takovou sadu důkazů, jež s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že obviněný se příslušného přestupku dopustil. Zároveň nesmí existovat žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny obviněného z přestupku. V takovém případě pasivita obviněného z přestupku ve správním řízení zásadně nemůže vést k jeho úspěchu v navazujícím soudním řízení. Výjimkou by bylo, pokud by se mu podařilo účinně zpochybnit věrohodnost nebo dostatečnost správními orgány provedených důkazů. [...] Pokud takový řidič jako obviněný z přestupku zůstane v řízení o přestupku pasivní, musel by v navazujícím soudním řízení věrohodně zpochybnit správnost popsanych důkazů, tedy prokázat, že je přiměřeně pravděpodobné, že na takovéto důkazy se nelze pro zvláštní okolnosti či důvody spolehnout.“ (rozsudek ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015 - 47). Účelem soudního řízení tak v tomto případě není v první řadě hledat sebemenší pochybení správních orgánů, ale zjistit, zda stěžovatelovy námitky mohly vyvolat důvodné pochybnosti o správnosti jimi zjištěném skutkovém stavu.“ Tedy, jak uvedl Nejvyšší správní soud, není účelem soudního řízení hledat sebemenší pochybení správních orgánů, za situace, když žalobce podal pouze blanketní odvolání, v daném případě nadto disponoval od 2. 9. 2016 kopií listin ze správního spisu a kopií CD o průběhu měření, ale je třeba zjistit, zda žalobcovy námitky zakládají důvodné pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu. Pochybnosti žalobce o oprávněnosti strážníků Městské policie Přelouč v dané věci důvodné nejsou, žalobce mohl využít svého práva požadovat písemné oprávnění strážníků, případně mohl svoje pochybnosti uplatnit ve správním řízení. V této fázi, tedy až v řízení před soudem, žalobce v souladu s citovaným právním názorem rozšířeného senátu NSS neprokázal, že je přiměřeně pravděpodobné, že se nelze spolehnout na to, že měření bylo Městskou policií Přelouč prováděnou v souladu s doloženou veřejnoprávní smlouvou v určených termínech a že bylo obcí Valy vydáno pověření konkrétním strážníkům. Krajský soud za dané situace považuje uvedené námitky žalobce proti oprávněnosti provedeného měření za zcela účelové a nepodložené.

24. Pokud jde o žalobní tvrzení o nevhodném umístění dopravní značky, resp., o její snížené viditelnosti, pak toto tvrzení stejně jako s tímto tvrzením související námitky o provedení

měření údajně v úseku blízkém dopravní značce značící začátek obce a o tom, že žalobce si nemohl být vědom toho, že je v obci, považuje soud rovněž za zcela jednoznačně účelově uplatněné a nedůvodné. Žalobce na místě samém žádné takové „podivení se“ nevyjádřil, a to ani v průběhu správního řízení, naopak žalobce, byť zastoupen ve věcech přestupků v dopravě zkušeným zmocněncem zůstal v průběhu správního řízení zcela pasivní, dokonce ani přes výzvu správního orgánu nedoplnil svoje blanketní odvolání. K otázce pasivity účastníků (též tedy i ve věci následných blanketních odvolání ve správním řízení) a k zásadě tzv. plné jurisdikce v řízení před soudy uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu čj. 10 As 24/2015-71, ze dne 2. 5. 2017: *II. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné. Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit.* K tomu je třeba doplnit, že primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, tedy zpochybněna správnost či vhodnost úseku měření, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Opačný postup, tj. názor o tom, že by obviněný z přestupku nemusel prokazovat jím tvrzené nezákonnosti, by „v podstatě znamenalo, že jakékoliv jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím“ (viz rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, čj. 3As 9/2013-35). Navíc fotografie předložené žalobcem z internetových mapových portálů nemohou žádným způsobem doložit viditelnost značení v době spáchání přestupku, když stav vegetace se může měnit, dochází i k údržbě vegetace u silničních pozemků, proto fotografie pořízené z internetu neurčitěho data, dle žalovaného aktualizováno k 9. 9. 2013, což žalobce nespороval, by nemohly mít důkazní hodnotu k viditelnosti dopravní značky na místě samém z pozice řidiče vozidla jedoucího po pozemní komunikaci v den spáchání přestupku, tj. dne 26. 7. 2016, proto krajský soud ani tento důkaz pro nadbytečnost neprovedl. Platí přitom to, co již krajský soud uvedl, totiž že námitka je spekulativní, neboť lze rozumně očekávat, že žalobce by na místě samém, případně nejpozději v průběhu správního řízení, „neviditelnost“ dopravní značky uplatnil. To však žalobce neučinil.

25. Pokud jde o přesné označení místa měření, pak na výsledek změřené rychlosti nemůže mít vliv, jestliže jako místo měření je uvedeno ve výroku rozhodnutí „poblíž čp. 79“, když se dle žalobce jednalo o stanoviště policejní hlídky, což dovodil ze souřadnic GPS uvedených v oznámení podezření ze spáchání přestupku. Pro zákonnost výroku rozhodnutí je důležitá nezaměnitelnost skutku, kterou žalobce ani nespороval. Skutek je dostatečně ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vymezen tak, aby nedošlo k jeho zaměnitelnosti, což je to podstatné. Skutek, tedy událost projevenou ve vnějším světě, která je následně kvalifikována jako protiprávní jednání (k pojmu skutek viz usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. II. ÚS 143/02), je třeba místně, časově a věcně, tedy popisem, vymezit, a to tak, aby nemohlo dojít k záměně skutku s jiným skutkem a aby tudíž byla dodržena zásada „ne bis in idem“ (ne dvakrát v téže věci). Tedy, i kdyby došlo ke změření reálně spíše poblíž domu čp. 98, necelých 150 m za začátkem zástavby obce, a údaj „poblíž domu čp. 79“ popisoval spíše stanoviště policejní hlídky, byla by tato vzdálenost v souladu s podmínkami měření dle stanoviska územního odboru Policie ČR Pardubice, které požaduje dodržení vzdálenosti 30 m od označení začátku obce. Ostatně porušení této

podmínky žalobce nenamítal. Žalobce tuto námitku uplatnil v tom ohledu, že údajně byl změřen pouhých 150 m za začátkem zástavby, u domu čp. 98, ačkoliv nebyla viditelná dopravní značka označující začátek obce. K námitce „neviditelnosti“ dopravní značky se však krajský soud již vyjádřil.

26. Pokud jde o přiložené vyjádření ČMI a o námitku, že měření bylo provedeno z ruky na vzdálenost 105,2 m, přičemž v průběhu měření došlo k posunu měřícího boudy po ploše vozidla a stejně tak pokud jde o odkaz na kritiku laserových rychloměrů ze strany stanice BBC, když žalobce tvrdil možnost tzv. slip efektu s tím, že v rámci znaleckého zkoumání by mohly být zopakovány testy provedené redaktory BBC, považuje soud všechny tyto námitky za účelové a spekulativní. Žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, z nichž by slip efekt měl být dovozován, uvedl pouze takovou ničím nepodloženou možnost s poukazem na umístění záměrného kříže. Umístění záměrného kříže však na fotografii obsažené ve správním spise je na přední spodní části vozidla, což dostatečně prokazuje zaměření měřeného vozidla, tedy vozidla žalobce. Vyjádření ČMI v jiné věci ze dne 27. 11. 2015 k situaci, kdy záměrný kříž leží částečně na vozovce, nemůže vypovídat o průběhu měření ve věci žalobce, stejně tak o něm nemohou vypovídat ani údajné testy redaktorů BBC, proto byly důkazní návrhy odmítnuty jako nadbytečné.
27. Jak již uvedeno, videozáznamem z měření a fotodokumentací je dostatečně prokázáno, že vozidlo bylo změřeno v přibližně přímém směru, nikoliv kolmo k vozovce, kdy může teoreticky docházet k slip efektu, a dále je jimi dostatečně prokázáno, že se zde nevyskytovala žádná překážka, když navíc, jak již uvedeno, rychloměr zobrazil výsledek měření, tedy měření dle uživatelského manuálu proběhlo řádně. Ke slip efektu, k němuž může dojít při měření z boku, nikoliv v přímém směru, odkazuje krajský soud ve vztahu ke konkrétnímu laserovému rychloměru např. na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 4. 2017, č.j. 28 A 10/2016 - 45 (kasační stížnost zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 15. 11. 2017, č.j. 2 As 191/2017 - 56): *„Krajský soud přesto doplnil řízení o vyjádření společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s., dovozce laserového rychloměru MicroDigiCam LTI, k některým technickým otázkám souvisejícím s měřením rychlosti tímto rychloměrem. Z vyjádření ze dne 12. 4. 2017 vyplynulo k otázce tzv. slip effect, že laserový rychloměr MicroDigiCam LTI stejně jako LTI 20/20 TruCAM ve verzi pro Českou republiku obsahuje ve svém firmware algoritmus „error trapping“, který jej potlačuje. Aby se „slip effect“ projevil, muselo by být vozidlo měřeno z boku. Z praxe vyplývá, že pokud se při měření samotném laserový měřič pohybuje, objevuje se chyba E03 – nestabilní zaměření cíle. Tato chyba se objevuje i v případě, pokud se z jednoho auta přejde svazkem paprsků na druhé auto, nějaký jiný předmět nebo na silnici. Pokud se jakákoli taková chyba vyskytne, měření je přerušeno a výsledky se neukládají. K měřicímu úhlu mezi osou pohybu vozidla a laserovým paprskem dovozce uvedl, že nulový měřicí úhel je možný pouze v případě, kdy bude měřicí laser stát přímo proti jedoucímu vozidlu, což není prakticky reálné. V manuálu však není uvedeno, že by se muselo měřit s nulovým měřicím úhlem. Naopak se počítá s nenulovým měřicím úhlem, proto je v manuálu popsán jev „cosinus efekt“. Tento efekt nepatrně ovlivňuje naměřenou hodnotu tak, že vždy nepatrně snižuje naměřenou hodnotu oproti rychlosti skutečné, což znamená, že vliv tohoto úhlu je vždy ve prospěch řidiče měřeného vozidla.“* Žalobce navíc tvrdil, že ke slip efektu mohlo dojít, nikoliv, že došlo. O této jeho námitce uplatněné až v řízení před soudem platí již shora uvedené, totiž že je na žalobci, aby prokázal, že je přiměřeně pravděpodobné, že skutkový děj proběhl odlišně, než jak vzal správní orgán za prokázané. Žalobce však v této konkrétní věci žádné relevantní důkazy nenabídl. Návrh znaleckým posudkem není důvodný, neboť zde nejsou žádné indicie o tom, že měření neproběhlo

řádně, případně že došlo k tvrzenému slip efektu. Krajský soud proto o výstupu z měření a o jeho použitelnosti jako stěžejního a validního důkazu nemá žádné pochybnosti.

28. Pokud jde o přípustnou odchylku měření, ta je dána v uživatelském manuálu (v daném případě ± 3 km/h), který je součástí správního spisu, navíc se dostatečné odůvodnění odečtené odchylky nachází na str. 6 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (± 3 km/h do 100 km/h).
29. Pokud jde tedy o zjištění skutkového stavu věci, má krajský soud za to, že v projednávané věci byla dostatečně prokázána vina žalobce způsobem, který postačuje k vydání rozhodnutí, že se obviněný (žalobce) dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (viz dle rozsudku NSS ze dne 2. 5. 2013, č.j. 3 As 9/2013-35), bylo totiž prokázáno oprávnění městské policie k provádění měření, proškolení strážníka městské policie, ověření a kalibrace měřícího zařízení, fotografie ze záznamu měření, samotný záznam z měření. K použitelnosti oznámení podezření z přestupku, které bylo sepsáno na místě samém a z něž je zřejmé, že žalobce žádné námitky proti přestupku neuplatnil, zejména netvrdil neviditelnost dopravního značení začátku obce, ve spojení s ostatními důkazy, lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, č.j. III. ÚS 1319/2017 (bod 9): „*Ústavnímu soudu nezbyvá, než přisvědčit Nejvyššímu správnímu soudu, že k odsouzení za přestupek není nezbytně nutný výslech policistů provádějících měření, neexistují-li objektivní pochybnosti o jeho správnosti. Ostatně ani v trestním řízení, na jehož standardy stěžovatel upozorňuje, není úplně obvyklé, aby soud vyslýchal policisty provádějící kupříkladu ohledání místa činu či srovnání genetických nebo balistických vzorků. Takový výslech je naopak spíše výjimkou v situaci, kdy úřední listiny obsahují nějaké nedostatky nebo rozpory s dalšími důkazy. U méně závažné přestupkové agendy tak není takový postup rovněž nutný. Úřední záznamy totiž mimo jiné nabírají výpovědi policistů, kteří by již, zcela pochopitelně, nemuseli být schopni jednotlivé dopravní přestupky kupř. s odstupem jednoho roku identifikovat a vzájemně od sebe odlišit.*“
30. Pokud šlo o námitky směřující do zavinění a do materiální stránky přestupku, pak krajský soud má za to, že správní orgán prvního stupně dostatečně uvedl (str. 5 rozhodnutí), že u žalobce bylo zjištěno zavinění ve formě nevědomé nedbalosti podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, neboť žalobce v postavení řidiče osobního motorového vozidla vědět měl a mohl, že je povinen dodržovat zákonnou úpravou stanovenou nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Pokud žalobce tvrdí, že jeho vina byla oslabena sníženou viditelností dopravní značky a na druhou stranu přehledností úseku, pak sníženost viditelnosti nebyla prokázána, o viditelnosti značky nevznikly důvodné pochybnosti, a pokud jde o přehlednost úseku, pak není na žalobci, aby hodnotil vhodnost úpravy nejvyšší dovolené rychlosti v konkrétním úseku, naopak je na něm, aby respektoval povinnost dodržovat nejvyšší dovolenou rychlost. Pokud žalobce namítal i v souvislosti s uvedenou charakteristikou měřeného úseku nedostatek materiální stránky přestupku, pak krajský soud připomíná, že správní orgán prvního stupně se materiální stránkou přestupku zabýval (str. 6 rozhodnutí), zdůraznil, že žalobce rychlou jízdou ohrožoval sebe i ostatní účastníky silničního provozu. K tomu je přitom třeba připomenout, že jednáním, které naplňuje formální znaky přestupku, je zpravidla naplněn i znak materiální (viz např. rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2012, sp. zn. 5 As 106/2011). Přitom je zjevné, že k naplnění materiálního znaku přestupku nedojde pouze v případě, kdy není porušen, ale ani ohrožen chráněný zájem společnosti, a nikoliv právem chráněný zájem zcela konkrétního účastníka silničního provozu. Vedle toho správní orgán prvního stupně dostatečně odůvodnil výši

uložené sankce, když tu uložil na samé spodní hranici zákonné sazby (1 500 Kč až 2 500 Kč) a zdůraznil výchovnou roli pokuty pro žalobce.

31. Žalobce dále vznesl námitky proti procesnímu postupu správního orgánu prvního stupně, neboť ten nepřijal údajnou omluvu zmocněnce žalobce pana Ing. M. J. z ústního jednání konaného dne 1. 9. 2016 před správním orgánem prvního stupně, doručenou správnímu orgánu prvního stupně dne 31. 8. 2016. Po provedeném dokazování při jednání konaném u krajského soudu dne 21. 11. 2018 již není mezi stranami sporné, že správní orgán prvního stupně obdržel elektronickou cestou zprávu od Ing. M. J., a nejsou spory ani o jejím obsahu, jak uvedeno již výše. Krajský soud má tedy za prokázané, že dne 31. 8. 2016 byla na e-podatelnu města Přelouč doručena zpráva od Ing. M. J. ve znění: „*Vážený pane T., na základě telefonického rozhovoru, Vás žádám o stanovení nového termínu ústního jednání v předmětné věci a to na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin. Děkuji. S pozdravem.*“ Tato zpráva však nebyla zařazena do správního spisu, jak správně namítá žalobce, a žádosti pana Ing. J. nebylo ze strany správního orgánu vyhověno, přičemž jak rovněž uvedeno shora, odůvodnění je uvedeno v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i v rozhodnutí žalovaného. Nicméně uvedené pochybení, stejně tak jako okolnost, že ve správním spise není učiněn úřední záznam o telefonátu ze dne 31. 8. 2016, zatímco je telefonát zmíněn v protokolu o jednání ze dne 1. 9. 2016 (je zde popsáno, že se jednalo o žádost o přeložení jednání na den 2. 9. 2016 v 7:30 hodin) a dále v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (str. 2 rozhodnutí), nemá v této konkrétní věci za následek porušení žalobcova práva na spravedlivý proces. Správní orgán prvního stupně se nesnažil „zatajit“ telefonát o žádosti o „odložení“ jednání. Krajský soud nepřehlédl, že správní orgán prvního stupně náležitě poučil žalobce ve sdělení o zahájení správního řízení ze dne 2. 8. 2016 o tom, jak lze vůči správnímu orgánu náležitě uplatnit omluvu z ústního jednání, tedy poučil jej, že z podání musí být známo, kdo jej činí, co žádá a pro případ omluvy musí být z podání patrný důležitý důvod nemožnosti se jednání účastnit, stejně tak jej poučil o tom, že musí být takový důvod náležitě prokázán, např. listinami. Zástupci žalobce Ing. M. J. musí být přitom tyto skutečnosti dobře známy i z jiných správních řízení o přestupcích. Soud nepochybuje o tom, že se uvedený zmocněnec žalobce v řízení o přestupku seznámil, resp. měl možnost seznámit se se sdělením o zahájení správního řízení, ve kterém je toto poučení obsaženo, neboť to mu bylo řádně doručeno. Z toho vyplývá závěr, že ačkoliv Ing. M. J. věděl, jak má řádně uplatnit omluvu z jednání, neučinil tak. Z el. zprávy výše citované není totiž ani seznatelné, že se jedná o omluvu, nejsou zde sděleny důvody, pro které by měla být případná omluva uznána, a nejsou ve zprávě obsaženy ani další skutečnosti, ze kterých by snad bylo možno dovodit, že se jedná o omluvu z vážných důvodů (např. zpráva o hospitalizaci). Takto koncipovaná zpráva je pak dle krajského soudu prostou žádostí o odročení bez sdělení důvodu.
32. V protokolu o ústním jednání ze dne 1. 9. 2016 je uvedeno, že dne 31. 1. 2016 telefonicky kontaktoval Ing. M. J. správní orgán s žádostí o odročení. Ze skutečnosti, že jednání proběhlo bez účasti Ing. M. J., je zjevné, že jeho žádosti vyhověno nebylo. Krajský soud uznává, že nezaložení el. doručené zprávy do správního spisu je procesním pochybením správního orgánu, nicméně „*ne každé procesní pochybení správního orgánu je důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí, ale takovým důvodem je pouze podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé* [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]“ (rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2010, č.j. 1 Afs 3/2010 – 76). Krajský soud však toto pochybení nehodnotí jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mělo za následek nezákonnost rozhodnutí, jelikož, viz argumentace

výše, nešlo ze strany zmocněnce žalobce o omluvu, natož o řádnou omluvu, a správní orgán tedy neměl povinnost jednání odročovat. Tedy, i kdyby byl učiněn úřední záznam o telefonátu a do správního spisu založena zpráva ze dne 31. 8. 2016, nebylo by povinností správního orgánu této neodůvodněné žádosti zmocněnce žalobce vyhovět. Krajský soud nemohl přezkoumat důvody, pro které se zmocněnec žalobce nedostavil k ústnímu jednání, když ani v el. zprávě takové důvody nejsou obsaženy a zástupce žalobce při jednání u soudu pouze uvedl, že „*Ing. J. dle zkušenosti právního zástupce se nikdy neomlouvá nedůvodně...*“ Žalobce důvody nepřítomnosti svého zástupce netvrdil ani v odvolání, ani v žalobě. Nebyl krajskému soudu schopen tyto důvody sdělit ani při druhém jednání soudu dne 12. 9. 2018. Dle krajského soudu proto nedošlo ze strany správního orgánu k porušení práva žalobce na spravedlivý proces tím, že neučinil úřední záznam o telefonátu, tím, že neměl ve správním spise zařazenou el. zprávu ze dne 31. 8. 2016 ani tím, že žádost zmocněnce žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou. Krajský soud proto posoudil tyto námitky žalobce jako nedůvodné ve vztahu k zákonnosti žalovaného rozhodnutí.

33. Krajský soud ze všech shora uvedených důvodů uzavřel, že zásadním a pro posouzení zákonnosti žalovaného rozhodnutí rozhodným hlediskem byla skutečnost, že v projednávané věci byla dostatečně prokázána vina žalobce, která postačuje k vydání rozhodnutí, že se obviněný (žalobce) dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, čj. 3 As 9/2013-35). Podle závěru obsaženého v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68 (publikovaný pod č. 3014/2014Sb. NSS) „*v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku*“. V nyní posuzované věci správní orgány dostaly tomuto požadavku. Podklady, které byly použity ke zjištění skutkového stavu a prokázání viny žalobce, plně postačovaly k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil zmíněného přestupku, když žalobcem uplatněné námitky nemohly vyvrátit závěry správních orgánů o existenci jeho viny. Z průběhu dosavadního řízení je zřejmé, že podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení podezření ze spáchání přestupku, fotodokumentace zahrnující fotografický záznam o měření rychlosti, videozáznam, ověřovací list pro toto měřicí zařízení, osvědčení o proškolení příslušného strážníka, stanovisko Policie ČR k úsekům měření a veřejnoprávní smlouva. Tyto důkazní prostředky jsou zcela dostatečné k objasnění skutkového stavu věci (opět viz rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, 3 As 9/2013-35). Tedy krajský soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně a rovněž tak žalovaný postupovaly v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když o zjištěném skutkovém stavu nejsou dány důvodné pochybnosti, přičemž správní orgány nezatížily správní řízení takovou procesní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí.
34. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že žalobní námitky nebyly důvodné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
35. Pro úplnost krajský soud uvádí, že pokud jde o žádost žalobce a jeho právního zástupce o anonymizaci osobních údajů v soudních rozhodnutích, která jsou zveřejňována na webových stránkách Nejvyššího správního soudu, pak se nejedná o žalobní bod, nýbrž o žádost směřovanou k Nejvyššímu správnímu soudu, proto se k ní krajský soud nevyjadřuje.

36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšný žalovaný se při jednání soudu práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. listopadu 2018

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně